מהו דתימא ה"מ. דבעינן קידוש שחרית בעבודה דמעכבא כפרה כגון דם וקמיצה אבל כל[ז] הקטרת אימורין דלא מעכבא אימא לא תיבעי קידוש: **מהו שיפסלו.** בלינה אם לא שקעה בבור [ח] (בני הגולה) דאמרי' בסדר יומא (דף נ.) דמשקע מ[ט] להו: **או דילמא כיון דקדוש** [נ] **בכלי שרת איפסלו.** דלא דמי לקידוש ידים שהמים ניגבו ואין לינה [י] על מי לחול: ה"ג **כי אתא רבין אמר כו' וא"ג ת"ש** [יא]: **אמר לפניו רבי יצחק בר ביסנא.** לפני ר' [יב] אמי וכולה רבין אמר לה: **שלא שקעו.** בבור: **לעבודת לילה.** להקטיר חלבים: **והוינן בה.** קמיה דרבי [יג] אמי [יא] ולא פשט לן: **דלא צריך לקדושי.** וכרבי אלעזר בר' שמעון דלא פסל לינה בקידוש או דילמא אין רואיות לקדש [יב] דאיפסלו להו בלינה ואפי' לר' אלעזר דאי לרבי ליכא למיבעי אין [יג] צריך להא אפילו בקידוש פסל: **ולא פשט.** ר' [יד] הך בעיא למימר דאין צריך לקדש קאמר ולא לפוסלה בלינה כדקאמרת כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו ומר פשיט מיפשט דלר' אלעזר לא פסלה בלינה [יה]: **שנים עשר דד.** שמוציאין מימיו ואמרינן בסדר יומא [לז.] שיהו שנים עשר כהנים העסוקים בתמיד מקדשים בבת אחת: **מוכני.** מפרש התם גלגלים [טו] שמעלין אותו בגלגלין מן הבור שחרית [טז] שלא יהא מימיו נפסלים בלינה לפיכך משקעין אותו ערבית בבור שיהו מימיו מחוברים למי המעין ובטלה [יז] לינתן: **מאי נאו.** אפילו ר' אלעזר קאמר לה דאף על גב דפליג בקידוש שייגב מודה במים: **נא לו.** כהן [יח] אחל פרו להתוודות עליו ביום הכפורים דכתיב וכפר בעדו וגו' (ויקרא טז): **ראשו לדרום ופניו למערב.** מצפון [יט] לדרום היה עומד ופניו למערב והתם [לו.] מפרש לה בעוקם את ראשו. והתם פריך לוקמיה להדיא ממזרח למערב ומשניין לה: **והכהן עומד.** אחוריו למזרח [כ] המזבח ופניו למערב כלפי היכל. ואמרינן [כא] טעמא התם:

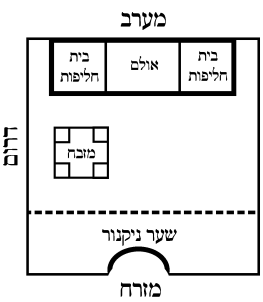

מתן שמעה ליה [דאמר] כו'. דקתני בפירקא דבתריה (יומא מג.) שחטו וקיבל במזרק את דמו סמוך לוידויו מיד אלמא בין האולם ולמזבח צפון הוא לשחיטת קדשי קדשים דהא פר חטאת הוא: **לנגד כל המזבח.** כנגד צפונו ולא מן המזבח והלאה לא לגד מזרח ולא לגד מערב ואע"פ שהוא בחלי חלק עזרה הצפוני לאו כשר הוא לשחיטת חטאת דבעינן [יט] על ירך המזבח [ויקרא ו.] ולילא: **ר' אלעזר מוסיף אף בין האולם ולמזבח.** שהוא מערבו של מזבח ובלבד שיהא (כל) חלק [כב] צפונו של עזרה אבל מזרחו של מזבח לגד שער נקור שבו נכנסין לעזרה לא מכשר אפי' חלק צפוני דקילא קדושתיה דהוא מקום דריסת ישראל וכהנים י"א אמה מקום דריסת ישראל מן השער ולפנים וי"א אמה עד [כג] לגד המזבח מקום של [כד] דריסת רגלי הכהנים: **רבי מוסיף.** אף צפון שבאותן עשרים ואמה של גד מזרח שהן דריסת ישראל וכהנים: ה"ג **אבל מן החליפות ולפנים הכל מודים שפסול.** ומיהו [כה] בית חליפות האולם עודף רוחבו על רוחב ההיכל ט"ו אמה לצפון וט"ו לדרום והוא נקרא בית החליפות שהיה בכותל האולם מאחריו חלונות שהכהנים מגביעין שם את סכיניהם [וסכין קרי חילוף בלשון ערבי] הכי תנן לה במסכת מדות [פ"ד מ"ז] ואשמועי' דמאחורי האולם לאו צפון הוא לשחיטת קדשי קדשים דכיון דלא מתחזי מזבח התם לא קריינן [כו] על ירך אע"ג דמכשרינן ליה לקמן (דף כו.) לשחיטת קדשים קלים לקדשי קדשים פסול: **ופסברא דר' אלעזר היא ולא רבי.** דלא מודה רבי בבין האולם ולמזבח דליהוי צפון: **השתא רבי כו'.** האי מוסיף דקתני אדר' יוסי קאי אדר' אלעזר לא קאי והא [ע"כ] אדר' אלעזר [נמי] אמרה למילתיה דעל כרחך כיון דמכשר מקום קדושה קלה לשחוט שם מקום קדושה חמורה לכ"ש: **אלא הכי קאמרי.** הא [ח] דשקליה ליה מרבי לאו משום דרבי לא מכשיר בין האולם ולמזבח לשחיטת חטאת אלא הכי קשיא לן כיון דרבי נמי מכשיר (צפון) לצפון שבמזרח למה לו לשוחטו אצל האולם לוקמיה בצפון המזרחי סמוך לכניסתן לעזרה דהא לאו אורח מרעא לאקרובי להיכל: **אלא מאי ר"א היא.** ומשום דלא מכשר מקום דריסת ישראל וכהנים ושחיטת [ט] חטאת ממטי ליה להתם אכתי תקשה לך דהוה מצי לאוקמי מקיר מזבח לצפוני עד כותל עזרה לצפוני דהוי צפון לגבי הכל: **אלא מאי איש לך למימר.** עליה: **משום חולשה דל"ג.** שכל עבודות (פנים) של יום הכיפורים עליו ותש כחו להכי ממטינן ליה להתם לפי שהוא צריך להכניס דמו להיכל ולהזות ולא יכבד עליו משוי המזרק והדם: **ה"נ.** כי מוקמת ליה כרבי הא טעמא איכא: **הרומה הדשן.** דכתיב [ויקרא ו] והריס את הדשן. בכל בקר היה נוטל מחתה [כא] מן הגחלים המאוכלות הפנימיות ויורד ונותנה במזרחו של כבש בדרומו של מזבח דכתיב ושמו אצל המזבח ושם היה נצלע במקומו [יומא כא.] והיא היתה בכל יום ראשונה לכל העבודות: **מפחילא עבודה.** שזו תחילת עבודת יום [כב] הוא: **הא אמרת פסלה לינה.** ולינה בעמוד השחר תליא דכתיב [שמות כג] עד בקר: **הא אמר מלאן ועד י' ימים.** ואת תליא טעמא משום דקדים בתחלת עבודת יום זה: **ולינה דרבנן.** לינה זו שמועיל בקידוש שאין המים בפניו מדרבנן הוא דגזור בה שלא תזלזל בלינה ומודה רבי שכשהעלו לכיור מן הבור מקרות הגבר שהוא זמן תרומת הדשן דאמרינן בפרק קמא דיומא (דף כ.) דמשום האי פורתא לא פסלה לינה בקידוש דלא מסקי אינשי אדעתייהו דדמי כמה [כ] שקידש ביום: **וראה רבי יוחנן דבריו.** של ר' אלעזר נכונים במקדש ידיו בתחלת עבודת היום דלא פסל בה לינה ולא נמי שקידש בלילה להקטיר חלבים שהוא סוף עבודת יום אתמול: **ראוהו אחיו שירד.** משנה היא במסכת תמיד (פרק ג מ"ח) בתורם את הדשן שירד מן המזבח והמחתה של תרומת הדשן בידו: **מיהרו וקידשו כו'.** להוציא את הדשן שבמקום המערכה או לסלקו לתפוח שבאמצע המזבח והכי תנן בה התם החלו מעלין באפר על גבי התפוח וקא סלקא דעתך בכהנים שעבדו כל הלילה קאי ומקודשי ידיים ורגליים היו וצריכין לחזור ולקדש עכשיו שתמשך [לא] עבודה זו עד היום ויפסל קידוש הלילה בלינת עמוד השחר ויועיל להם קדוש זה של אחר קרות הגבר:

מהו דתימא הני מילי עבודה דמעכבא כפרה אבל עבודה דלא מעכבא כפרה לא קמ"ל כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן[פ] בעי אילפא לדברי האומר אין לינה מועלת בקידוש ידים ורגלים מי כיור מהו שיפסלו [א] מי אמרינן הני למאי לקידוש ידים ורגלים קידוש ידים ורגלים גופייהו לא פסול [ב] בהו לינה או דלמא כיון דקדוש [ג] להו בכלי שרת מיפסלי כי אתא רבין אמר רבי ירמיה אמר רבי אמי אמר ר' יוחנן הדר פשיט אילפא כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו אמר לפניו ר' יצחק בר ביסנא רבי אתה אומר כן [ד] אלא הכי [ה] אמר[פ] ר' אסי אמר ר' יוחנן [משמיה דאילפא] כיור שלא שקעו מבערב מקדש ממנו לעבודת לילה ולמחר אינו מקדש והוינן בה למחר אינו מקדש דלא צריך לקדוש או דלמא איפסלו בלינה ולא פשיט לן ומר קא פשיט ליה מיפשיט ת"ש [ו]בן קטין עשה [א]שנים עשר דד לכיור אף הוא עשה [ב]מוכני לכיור שלא יהיו מימיו נפסלין בלינה מאי לאו רבי אלעזר ברבי שמעון היא לא רבי היא והא מדרישא רבי אלעזר ברבי שמעון סיפא נמי רבי אלעזר ברבי שמעון דקתני רישא [ד][ג]בא לו אצל פרו [ה] ופר היה עומד בין האולם ולמזבח ראשו לדרום ופניו למערב והכהן עומד במזרח ופניו למערב מאן שמעת ליה דאמר בין האולם ולמזבח צפון רבי אלעזר ברבי שמעון [ו]דתניא איזהו צפון מקיר מזבח צפוני ועד כותל עזרה צפוני וכנגד כל המזבח כולו צפון דברי [ז]רבי יוסי ברבי יהודה רבי אלעזר ברבי שמעון מוסיף [ח]אף בין האולם ולמזבח רבי מוסיף [ט]אף מקום דריסת רגלי הכהנים ומקום דריסת רגלי ישראל אבל מן החליפות ולפנים הכל מודים שפסול ותסברא רבי אלעזר ברבי שמעון היא ולא רבי [השתא רבי] אדרבי יוסי ברבי יהודה מוסיף אדרבי אלעזר בר' שמעון לא מוסיף אנן הכי קאמרינן אי ס"ד רבי היא לוקמה [ח] במקום דריסת רגלי כהנים ובמקום דריסת רגלי ישראל אלא מאי רבי אלעזר ברבי שמעון היא לוקמה מקיר מזבח צפוני עד כותל עזרה צפוני אלא מאי אית לך למימר משום חולשא דכהן גדול הכא נמי משום חולשא דכהן גדול: [פ]אמר רבי יוחנן [י]קידש ידיו ורגליו לתרומת הדשן למחר אינו צריך לקדש שכבר קידש מתחילת עבודה למאן [פ] אי לרבי האמר פסלה לינה אי לרבי אלעזר בר"ש האמר אין צריך לקדש אפי' מיכן ועד עשרה ימים אמר אביי לעולם לרבי ולינה דרבנן היא ומודי [י] דמקרות הגבר ועד צפרא לא פסלה לינה רבא אמר לעולם רבי אלעזר ברבי שמעון [היא וראה ר"י דבריו] בתחילת עבודה ולא בסוף עבודה מיתיבי [ט][יא]ראוהו אחיו הכהנים שירד והן רצו ובאו מיהרו וקידשו ידיהם ורגליהם מן הכיור **מיתיבי** ראוהו אחיו הכהנים כו'. למאי דס"ד דלא מיירי בכהני חדתי יש תימה דלא פריך מרישא דתני [לב] קידוש בתורם את הדשן ויש לומר דפשיטא [לג] דההוא דתרומת הדשן הוי בכהני חדתי וקנא קשה דאמאי ס"ד [לד] דלא הוו חדתי דבמתניתין דתמיד [דף כה.]: משמע דכולהו הוו חדתי שהעזרה היתה נגעלת והם היו בתין ממקום שהיו ישנים שם בבית המוקד [הג"ה לה] ויש לומר דסלקא דעתיה דמאן דלא פסיל בלינה לא פסיל בהיסח הדעת ומאן דפסיל בהאי פסיל בהאי והני כהני הוה להו היסח הדעת שהיו ישנים בבית המוקד. ע"כ הג"ה]:

הכי תנן לה במסכת מדות [פ"ד מ"ז] ואשמועי' דמאחורי האולם לאו צפון הוא לשחיטת קדשי קדשים דכיון דלא מתחזי מזבח התם לא קריינן [כו] על ירך אע"ג דמכשרינן ליה לקמן (דף כו.) לשחיטת קדשים קלים לקדשי קדשים פסול: **ופסברא דר' אלעזר היא ולא רבי.** דלא מודה רבי בבין האולם ולמזבח דליהוי צפון: **השתא רבי כו'.** האי מוסיף דקתני אדר' יוסי קאי אדר' אלעזר לא קאי והא [ע"כ] אדר' אלעזר [נמי] אמרה למילתיה דעל כרחך כיון דמכשר מקום קדושה קלה לשחוט שם מקום קדושה חמורה לכ"ש: **אלא הכי קאמרי.** הא [ח] דשקליה ליה מרבי לאו משום דרבי לא מכשיר בין האולם ולמזבח לשחיטת חטאת אלא הכי קשיא לן כיון דרבי נמי מכשיר (צפון) לצפון שבמזרח למה לו לשוחטו אצל האולם לוקמיה בצפון המזרחי סמוך לכניסתן לעזרה דהא לאו אורח מרעא לאקרובי להיכל: **אלא מאי ר"א היא.** ומשום דלא מכשר מקום דריסת ישראל וכהנים ושחיטת [ט] חטאת ממטי ליה להתם אכתי תקשה לך דהוה מצי לאוקמי מקיר מזבח לצפוני עד כותל עזרה לצפוני דהוי צפון לגבי הכל: **אלא מאי איש לך למימר.** עליה: **משום חולשה דל"ג.** שכל עבודות (פנים) של יום הכיפורים עליו ותש כחו להכי ממטינן ליה להתם לפי שהוא צריך להכניס דמו להיכל ולהזות ולא יכבד עליו משוי המזרק והדם: **ה"נ.** כי מוקמת ליה כרבי הא טעמא איכא: **הרומה הדשן.** דכתיב [ויקרא ו] והריס את הדשן. בכל בקר היה נוטל מחתה [כא] מן הגחלים המאוכלות הפנימיות ויורד ונותנה במזרחו של כבש בדרומו של מזבח דכתיב ושמו אצל המזבח ושם היה נצלע במקומו [יומא כא.] והיא היתה בכל יום ראשונה לכל העבודות: **מפחילא עבודה.** שזו תחילת עבודת יום [כב] הוא: **הא אמרת פסלה לינה.** ולינה בעמוד השחר תליא דכתיב [שמות כג] עד בקר: **הא אמר מלאן ועד י' ימים.** ואת תליא טעמא משום דקדים בתחלת עבודת יום זה: **ולינה דרבנן.** לינה זו שמועיל בקידוש שאין המים בפניו מדרבנן הוא דגזור בה שלא תזלזל בלינה ומודה רבי שכשהעלו לכיור מן הבור מקרות הגבר שהוא זמן תרומת הדשן דאמרינן בפרק קמא דיומא (דף כ.) דמשום האי פורתא לא פסלה לינה בקידוש דלא מסקי אינשי אדעתייהו דדמי כמה [כ] שקידש ביום: **וראה רבי יוחנן דבריו.** של ר' אלעזר נכונים במקדש ידיו בתחלת עבודת היום דלא פסל בה לינה ולא נמי שקידש בלילה להקטיר חלבים שהוא סוף עבודת יום אתמול: **ראוהו אחיו שירד.** משנה היא במסכת תמיד (פרק ג מ"ח) בתורם את הדשן שירד מן המזבח והמחתה של תרומת הדשן בידו: **מיהרו וקידשו כו'.** להוציא את הדשן שבמקום המערכה או לסלקו לתפוח שבאמצע המזבח והכי תנן בה התם החלו מעלין באפר על גבי התפוח וקא סלקא דעתך בכהנים שעבדו כל הלילה קאי ומקודשי ידיים ורגליים היו וצריכין לחזור ולקדש עכשיו שתמשך [לא] עבודה זו עד היום ויפסל קידוש הלילה בלינת עמוד השחר ויועיל להם קדוש זה של אחר קרות הגבר:

מסורת הש"ס

(א) ירושלמי יומא פ"ב ה"א, (ב) לקמן כח., (ג) יומא כה: לז. מוספ' יומא פ"ב ה"ב. ע' ירושי' יומא פ"ג ה"ח, (ד) [מוספ' דיומא סם יומא לה:], (ה) יומא לו. מ"כ נדבה פ"ד ה"ב, ירושי' שם ה"ז, (ו) [לקמן לג.], (ז) [לעיל יד.], (ח) [לקמן כח.]: יומא כב. מז: ע"ש ירושי' שם סס"א, פ"ב ה"א, (ט) תמיד כח.; י) ויקרא א יא.

הגהות הב"ח

(א) גמ' הכי אמר ר' אמי: (ב) שם אצל פרו ופרו: (ג) רש"י ד"ה לו אלמא כיון דקדוש להו בכלי: (ד) ד"ה ה"ג כי וכו' מ"ש דאמר הס"ד: (ה) ד"ה אמר לפניו וכו' לפני ר' ירמיה וכולה רבין אמר לה הס"ד ואח"כ מ"ש כיור שלא: (ו) ד"ה והוינן וכו' דר' אמי ולא: (ז) ד"ה ולא פשט ר' אמי הך: (ח) ד"ה אגן הכי קאמרינן הא דקשיא לן מרבי לאו משום:

שינויי נוסחאות

א] שיפסלו בלינה (כתה"י), ועי' רש"י: ב] פסיל (ד"ה): ג] דקדיש כל"ל. וכן בכש"י (ש"מ): ד] כן, הא אמר רבי אמי אמר ר"י כו', כל"ל (צ"ק). וע' בה"ז וה"ד שמקיימים הגי' שלנו: ה] לוקמה בכל העזרה כולה אלא מאי וכו' (כי"צ וכ"ה ביומא לו ע"א): ו] ומודי רבי (ש"מ): ז] מיכן כל ליתא בכתה"י ונמחק בשמכ"י. ועי' טה"ק דמקיים הגי' וכן המילה שחרית לעיל: ח] בבור הגולה (*ש"מ וצ"ק). ק"ל בגלגל (גליון). וע' אמרי צרופה: ט] דמשקעי ליה (כי"י): י] ל"ל ללינה (מ"כ): יא] ל"ל אמי והסמ"ל והשאר נמחק (צ"ק): יב] לקדש קאמר (ש"מ): יג] אי צריך כל"ל (בה"ז והגרי"ב): יד] לינה (כתה"י, ד"ה): טו] גלגל וכו' אותו בגלגל (כי"צ ג): טז] כלן הס"ל ומה"ל שלא יהיו כו' כל"ל (שמכ"י): יז] ובטלה קדושתן כל"ל (*ש"מ): יח] כהן גדול (ש"מ): יט] בין צפון לדרום כל"ל (צ"ק): כ] למזרח כלפי המזבח כל"ל (תו"ש): כא] ואמרינן התם מאן שמעת כו' כל"ל, והל"ל (בה"ז ורש"ש) [ותיגם טעמא ליתא בכתה"י וה"ן]: כב] ל"ל בחלק (ש"מ): כג] ל"ל עוד (ש"מ): כד] תיבת של נמחק (*יעב"ץ): כה] ומהו בית החליפות (ע"פ ש"מ וצ"ק): כו] קריינן ביה (ש"מ): כז] ל"ל לשחיטת (ש"מ): כח] במחתה (*ש"מ): כט] יום הבא כל"ל (*ש"מ ובה"ז): ל] ל"ל כמי (ש"מ): לא] ל"ל שמא תמשך (ש"מ). וגי' ק"ל שמתחיל כו' מהיום ויפסל כו': לב] דתני קידש ידיו ורגליו מן הכיור ותורם את הדשן וי"ל וכו' בכהני חדתי לפי שע"י פיס היתה נעשית ותחלת עבודה היא, אבל שאר כהנים ס"ד שא"א שלא יהא בהם אחד שאינו חדש שעוסק באברים שלא נתעכלו כל הלילה (ש"מכ"י): לג] דפשיטא ליה (ש"מ): לד] ס"ד בסיפא (צ"ק): לה] הל"ק הק' להג"ה דלא הנדפסת כאן דל"ל קו' תוס' דלפרוך מרישא לתוכתא קאי, והגיה דבריהם ע"ש. אך בש"מ וס"מ וטה"ק גרסי כלפניו:

ליקוטים

קידש ידיו ורגליו לתרומת הדשן כו'. כבר ידעת שמצות עשה להיות הכהן מקדש ידיו ורגליו קודם עבודה שנאמר ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם, וכהן שעבד ולא קידש חייב מיתה בידי שמים שנאמר ירחצו מים ולא ימותו ועבודתו פסולה, ומ"מ אינו חייב לקדש בין כל עבודה ועבודה אלא כל שקידש בשחרית הולך ועובד כל היום כולו ובלבד בד' תנאים אחד שלא יצא מן המקדש ושלא יישן ושלא יטיל מים ושלא יסיח דעתו, הא כל שעשה אחת מאלו צריך לחזור ולקדש ומ"מ למחרתו צריך קידוש אחר שאין קידוש היום מועיל למחרתו אע"פ שעמד ועבד כל הלילה ולא יצא ולא ישן ולא הטיל מים ולא הסיח דעתו שמ"מ הידים נפסלות בלינה, ואפילו קידש בתחילת הלילה או באיזה שעה שבלילה להקטרת איברים של תמיד הערבים שמצותו כל הלילה צריך לחזור ולקדש לעבודת היום, ומ"מ אם קידש לתרומת הדשן אע"פ שהיא בקריאת הגבר או סמוך לו שהוא לפעמים מלפניו ולפעמים בחצות הלילה ולפעמים באשמורת הראשונה הואיל ומ"מ תחילת עבודת היום היא אינו צריך לחזור ולקדש לשאר עבודות היום. למדת שיש שקידש לאחר חצות לילה וצריך לחזור ולקדש ויש שמקדש קודם חצות לילה ואינו צריך לחזור ולקדש. (מאירי יומא כב.)

עין משפט נר מצוה

מ א מיי' פ"ג מהלכות בית הבחירה הלכה יח:
מא ב מיי' שם ופ"ה מהל' בית המקדש הלכה יד:
מב ג מיי' פ"ד מהל' עבודת יום"כ הלכה ח:
מג ד ה מיי' פ"ה מהל' בית הבחירה הלכה טו טז:
מד ו מיי' פ"ה מהל' בית המקדש הלכה טו:
מה ז מיי' פ"ג מהל' תמידין הלכה יג:

גליון הש"ס

גמרא אי לרבי האמר פסלה לינה. עיין בש"מ דף (קיב) [קן] ע"ב תוספות ד"ה יפלו:

מוסף רש"י

בן קטין. כהן גדול היה: י"ב דד. ליקיפה המים: מוכני לכיור. מפרש בגמ' גגגל לשקעו בבור שיהיו מימיו ממוכנין למימי הכיור, ומי לא הוו מפסלו בלינה לפי שקדשו בכלי ולא כבוד קדשים הוא ליפסל מיס קדושים (יומא לז.) אף בין האולם ולמזבח. חלק לפוני שבעזרה שבין האולם ולמזבח, אע"ג דלא קיימן ביה על ירך המזבח לפונה לכהן המערבו לזרקה בכל העזרה כולה אלא מאי וכו' (כי"צ וכ"ה ביומא לו ע"א): ומודי רבי (ש"מ): ז] מיכן כל ליתא בכתה"י ונמחק בשמכ"י. ועי' טה"ק דמקיים הגי' וכן המילה שחרית לעיל: ח] בבור הגולה (*ש"מ וצ"ק). ק"ל בגלגל (גליון). וע' אמרי צרופה: ט] דמשקעי ליה (כי"י): י] ל"ל ללינה (מ"כ): יא] ל"ל אמי והסמ"ל והשאר נמחק (צ"ק): יב] לקדש קאמר (ש"מ): יג] אי צריך כל"ל (בה"ז והגרי"ב): יד] לינה (כתה"י, ד"ה): טו] גלגל וכו' אותו בגלגל (כי"צ ג): טז] כלן הס"ל ומה"ל שלא יהיו כו' כל"ל (שמכ"י): יז] ובטלה קדושתן כל"ל (*ש"מ): יח] כהן גדול (ש"מ): יט] בין צפון לדרום כל"ל (צ"ק): כ] למזרח כלפי המזבח כל"ל (תו"ש): כא] ואמרינן התם מאן שמעת כו' כל"ל, והל"ל (בה"ז ורש"ש) [ותיגם טעמא ליתא בכתה"י וה"ן]: כב] ל"ל בחלק (ש"מ): כג] ל"ל עוד (ש"מ): כד] תיבת של נמחק (*יעב"ץ): כה] ומהו בית החליפות (ע"פ ש"מ וצ"ק): כו] קריינן ביה (ש"מ): כז] ל"ל לשחיטת (ש"מ): כח] במחתה (*ש"מ): כט] יום הבא כל"ל (*ש"מ ובה"ז): ל] ל"ל כמי (ש"מ): לא] ל"ל שמא תמשך (ש"מ). וגי' ק"ל שמתחיל כו' מהיום ויפסל כו': לב] דתני קידש ידיו ורגליו מן הכיור ותורם את הדשן וי"ל וכו' בכהני חדתי לפי שע"י פיס היתה נעשית ותחלת עבודה היא, אבל שאר כהנים ס"ד שא"א שלא יהא בהם אחד שאינו חדש שעוסק באברים שלא נתעכלו כל הלילה (שמכ"י): לג] דפשיטא ליה (ש"מ): לד] ס"ד בסיפא (צ"ק): לה] הל"ק הק' להג"ה דלא הנדפסת כאן דל"ל קו' תוס' דלפרוך מרישא לתוכתא קאי, והגיה דבריהם ע"ש. אך בש"מ וס"מ וטה"ק גרסי כלפניו:

היינו ר"א ופסטין לינה פוסלת במי כיור לר"א, ומי אמרינן דפסול בהו לינה א"כ היינו שפיר כרבי, ולא מצינו למיפשט מיניה מידי דהא (שמעינן) [אלעזרא לאשמעינן] דלעבודת לילה מיהו מקדש כדפי' ולא אמרינן איפסלו כמתניתין (מהר"פ):